

Glistrup (FP):

Lovforslaget drejer sig jo alene om overskud fra bolig i egen ejendom, og når nu centrum-demokraterne vil have det ud af indkomstbeskatningen, så begrundes man det på to måder.

For det første siger man, at det er en fiktiv indtægt, men det er forkert. Det er ikke overskuddet som sådant, der er en fiktiv indtægt; det, som er fiktivt i den forbindelse, er at regne med en lejeværdi, hvad enten det så alt i alt fører til et overskud eller et underskud, og det er i og for sig fuldstændig tilfældigt, om resultatet af den del af folks økonomi, som repræsenteres af parcelhuset, ender i et plusbeløb eller i et minusbeløb. Indkomstbeskatningen er en beskatning af den samlede indkomst fra alle de indkomstkilder, man har, og derfor kan det ikke være rationelt specielt at udskille de tilfælde, hvor der er overskud på en ejendom.

Så kan man sige, at skulle man føre centrum-demokraternes tanker om at lade være med at beskattes fiktive indtægter igennem, så skulle man helt lade være med at regne med lejeværdi ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, og det er jo det, som hr. Christophersens indlæg i og for sig mandede ud i: håbet om, at man vil kunne finde en ordning, således at man overhovedet ikke skal have lejeværdi med, selv om man bevarer indkomstskatten. Det er jo et håb, som har været næret igennem nogle generationer, og gang efter gang er et boligforlig eller et skatteforlig mundet ud i, at man sagde: nu skal vi finde en løsning på det spørgsmål. Så har man smidt det i hovedet på nogle embedsmænd, og så har det lige så grangiveligt sikkert været, at disse embedsmænd har svaret tilbage: det kan ikke lade sig gøre. Så smider man det i hovedet på nogle embedsmænd igen, og hr. Christopheren er altså i hvert fald ikke blevet klogere, han håber stadig på, at det kan hjælpe at gøre det, og det er selvfølgelig lykkeligt, hvis det kan nås.

Den anden begrundelse, centrum-demokraterne har for lovforslaget, er, at det her går ud over en tilfældig persongruppe. Jeg tror nok, man tør sige, at hvis forslaget gennemføres, så bliver persongruppen ikke så tilfældig endda, for det bliver simpelt hen de mennesker, der med skatteministerens ord har tilstrækkelig økonomisk styrke til at

flytte gælden væk fra ejerboligen og have gælden udenom. At det er ejerboligen, der hæfter for den, og at der skulle være sådan nogen særlig grund til at lempe for de mennesker, hvad enten der er tale om fiktive eller ikke fiktive indtægter det kan vi ikke i fremskridtspartiet se, og selv om vi altså er fuldt overbevist om, at hjertet var godt fra forslagsstillernes side, så synes vi altså, at hovedet var skidt.

Gudme (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte dette lovforslag. Med hensyn til det materielle indhold synes jeg, at skatte- og afgiftsministeren i sin gennemgang af forslaget gav en udmærket begrundelse for at gå imod det.

Det er ikke de rigtige, der bliver hjulpet ved dette forslag. Det er tilfældigt, hvem der bliver hjulpet, og når det drejer sig om de ældre, som er indeholdt i begrundelsen, så synes forslagsstillerne fuldstændig at have overset, at man netop ved det boligforlig, som i virkeligheden er udspringet til de regler, vi har for øjeblikket, tog et rimeligt, et betydeligt, hensyn til de ældre. Den begrundelse, som man nu har indføjet med hensyn til mulighed for forbrugsudvidelse, er meget søgt, for den forbrugsudvidelse, der kan blive mulighed for, vil indtræde i 1976 efter forslaget, på et tidspunkt, hvor den forbrugsudvidelse, som er et resultat af forliget i forrige måned, er ved at være indstillet, så derfor kommer det, hvis det i øvrigt overhovedet er en betragtning, der har nogen tyngde, på et tidspunkt, hvor det allerede er ved at være for sent.

Jeg vil godt derudover gøre en bemærkning om det formelle, som de øvrige ordførere ikke har gjort meget ud af, men som skatte- og afgiftsministeren nævnte, nemlig at dette er et åbenbart brud på boligforliget. Det tynger ikke centrum-demokraterne meget, og det er egentlig beklageligt, for det er aldrig gået op for mig, hvordan dette parti har kunnet være i stand til at komme godt fra at opsige et forlig, som er indgået af 6 partier uden noget forbehold om, at man kunne træde tilbage fra det. Men pludselig en dag tilkendegav centrum-demokraterne, at nu var der udskrevet valg, og så ville de i øvrigt ikke mere føle sig bundet af forliget. Det er, hvad det er, og når man sådan bryder en aftale, så kan man passende gå hen og